

Velkoborské noviny

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

červen, červenec 2026

Slovo pana starosty ...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u letního vydání Velkoborských novin. Letošní rok je již od počátku velmi suchý. Za duben, květen i červen spadlo velmi málo srážek. V rybnících chybí voda, potoky jsou suché a léto teprve začíná. Pokud neprijdou vydatné deště, úrody na polích bude velmi málo a může také nastat nedostatek pitné vody a další problémy s tím spojené. Tak se nechme překvapit, co si na nás letošní počasí nachystá.

Poslední den v dubnu byly ve všech obcích vztyčeny májky. Počasí bylo úžasné, a tak si mnoho občanů s dětmi přišlo opéci buřty. Mezitím, co si děti hrály na návsi, dospělí si mohli v klidu u ohně popovídat se svými přáteli. Někteří vytrvalci vydrželi hlídat májku až do rána, za což jim patří velké poděkování, protože v některých okolních vesnicích byla májka podříznuta.

V úterý 5. května navštívila naši obec kolona dobových vozidel americké armády v rámci oslav osvobození a konce 2. světové války. Počasí bylo nádherně teplé, tak si návštěvníci mohli v klidu prohlédnout historickou techniku a zbraně americké armády. K pomníku padlým byl tradičně položen věnec. Občerstvení bylo opět připraveno a v teplém počasí se nikomu nechtělo domů, tak se posezení protáhlo do večerních hodin.

V sobotu 30. května se na myslivecké chatě ve Velkém Boru uskutečnilo Hledání májového pokladu pro děti. Opět bylo připraveno mnoho her, zábavy a dobrot nejen pro děti, ale i pro dospělé. Celým odpolednem doprovázela děti parta žabiček a žabáků. Za větrného, ale dobrého počasí si všichni užili krásné odpoledne se živou muzikou Evy a Mirka. Již nyní se těšíme na další akci.

V pátek 5. června v kulturním domě ve Velkém Boru sehrál divadelní ochotnický spolek Atakdale ze Sušice veselohru na motivy Zdeňka Trošky „Slunce, seno a tak dále.“ Návštěvníci se celý večer náramně bavili.

V pátek 26. června od 17 hodin proběhne ve **výstavní místnosti obecního úřadu** vernisáž **výstavy Tomáše Cihláře a Ivana Rubáše**, tentokrát na téma **Pivovarnictví a sirkařství**, při které zazpívá sbor Velkobor. K ochutnání bude pivo ze železnorudského pivovaru a během celého podvečera bude na harmoniky vyhrávat Duo bráchové. Výstava bude otevřena také v neděli od 11 hodin a celý následný měsíc po dobu otevíracích hodin obecního úřadu.

V neděli 28. června o velkoborské pouti na návsi rozbali své atrakce firma Flachs. Vezměte své ratolesti a přijďte si užít pouťové atrakce.

V neděli 28. června od 14 hodin proběhne na **fotbalovém hřišti ve Velkém Boru** **pouťové utkání** mezi velkoborským výběrem borců a hvězdami ze Zavlekova. Zajisté to bude krásná podívaná. Občerstvení zajištěno.

V sobotu 25. července se uskuteční Velkoborská lávka, což je přejezd rybníka u hřiště po lávce na kole a s kolečkem.

Na sobotu 29. srpna již nyní připravujeme **rozloučení s prázdninami**.

Děkuji všem, kteří pořádají nebo pomáhají při pořádání a organizování různých akcí. Bez těchto lidí a akcí by se ve vesnici nežilo, ale jen bydlelo. Přeji Vám úžasně prožitou dovolenou plnou krásných zážitků a nezapomínejte, že přátelé jsou lék na všechno.

oslavenci v červenci

70 let Ludmila Oudová Velký Bor

oslavenci v srpnu

65 let Machovec Karel Slivonice

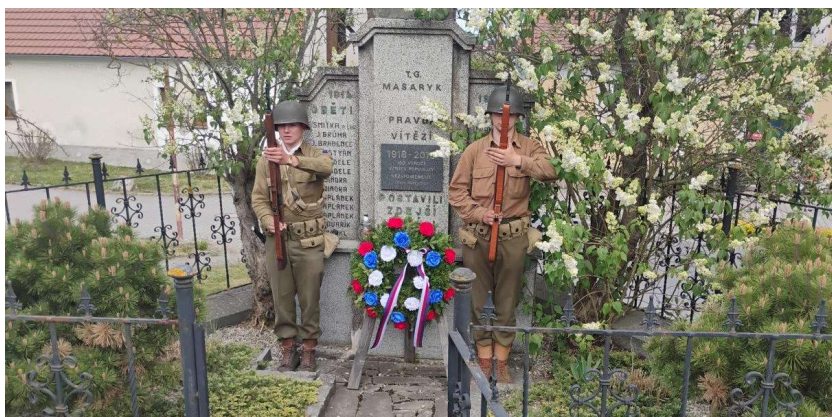
70 let Pastejřík Václav Velký Bor

70 let Martanová Jitka Velký Bor

83 let Haustein Karel Velký Bor

87 let Strolený Václav Velký Bor

Oslavencům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Stavění máje 30. 4. Velký Bor**Oslavy osvobození 5. 5. Velký Bor**

Gratulujeme novomanželům, kteří si řekli své „ANO“ v červnu

Novomanželé **Klikošovi** - 13. 6. ve Velkém Boru

Novomanželé **Kovářovi** - 19. 6. v Čekanicích

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

Po pouti a před poutí.

Před poutí je ve Velkém Boru. Bude asi jako obvykle, jak v obci, tak v kostele. V Nepomuku je po pouti. Byla 16. 5. a byla mimořádná. Jak říkali lidé, za účasti pěti biskupů, mnoha kněží a mnoha věřících, jak z plzeňské, tak českobudějovické diecéze. Bylo při ní totiž slavnostní předání Nepomuku a okolních farností z diecéze českobudějovické do diecéze plzeňské. Hlavní, jak se říká, celebrant, byl bývalý arcibiskup pražský Jan Graubner. A byli tam zástupci diecéze předávající, českobudějovické, diecézní biskup Vlastimil Kročil a pomocný biskup Pavel Posád a za přebírající diecézi plzeňskou diecézní biskup Tomáš Holub a emeritní plzeňský biskup František Radkovský a účastní byli i generální vikáři obou diecézí, kteří mají hlavně na starosti hmotný majetek příslušných diecézí.

Tato výjimečná církevní poutní slavnost se nekonala v kostele sv. Jana Nepomuckého, ale pro očekávaný velký počet účastníků na Arciděkanské zahradě, která dosti velká byla plně zaplněná. Tuto pozoruhodnou církevní slavnost je možno si připomenout na pořízeném videozáznamu zveřejněném na internetu. Pěkné záběry jsou, jak nad hlavním pódiem se vypíná velkolepá Zelená Hora se zámeckou dominantou. Počasí bylo celkem pěkné, i když zpočátku to tak zrovna moc pěkné nevypadalo. K slavnostnosti důstojnosti celé této výjimečné události přispěl dobrý početný nepomucký pěvecký sbor Canto Nepomucenum za vedení paní učitelky Jany Vopalecké z Loužné za varhanního doprovodu jejího syna Petra. Hudební stránku zvýraznil a slavnostní ráz dodal zvuk trubek. Byla to pěkná a svou důstojnou slavnostností svému významu odpovídající náboženská, společenská i kulturní událost roku v Nepomuku.

Tuto událost zmiňuji i proto, že se jedná o diecézi a farnosti v sousedství a také i proto, že svatý Jan Nepomucký je hlavní patron českého národa, tedy nejen Nepomucka, ale i Velkoborska či Horažďovicka, ba vůbec celých Čech a z toho titulu vůbec Čechů všech. O tom svědčí počet soch tohoto světce na různých místech v Česku, a nejen tam. Pěkná třeba je v Oselcích u silnice na Chlumy a potom dost velký počet kaplí a kapliček zasvěcených tomuto světci.

V kronice Římskokatolické farnosti Velký Bor je zmínka o třech takovýchto kapličkách v této farnosti. Se vši pravděpodobností svatojánská kaplička původně byla ve Lhotě Horažďovické a asi i v Maňovicích a zřejmě zcela jistě na Velkém Boru, ta kaplička „pod lípou“. Z této oblasti je možno zřejmě jmenovat kapličku v Nové Vsi, v Chlumech, a byla zřejmě i v Nekvasovech, než ji zbourali. A kaplička sv. Jana Nepomuckého je, myslím, i ve

Slivonicích. Ve velkoborské farní kronice je uvedeno: „Úcta k sv. Janu Nepomuckému. V naší farnosti byla úcta k sv. Janu Nepomuckému od dávných dob rozšířena. Svědčí o tom starobylá kaplička ve Velkém Boru, která se nalézá na návrší pod Hradem. V ní byla od dávných dob soška sv. Jana Nepomuckého. Tam konávala se procesí v den svátku sv. Jana Nepomuckého. Také na Boží Tělo bývá v této kapličce oltář upraven, když se konává pobožnost při čtvrtém oltáři. Po celý oktáv svátku sv. Jana Nepomuckého bývaly v této kapličce litanie a příslušné pobožnosti i písně svatojánské zpívány. Nad kapličkou rozkládá se mohutná lípa, která pamatuje několik století. Proto pohled na kapličku svatojánskou působí dojmem velmi příjemným. Po převratu byla obava, aby soška sv. Jana Nepomuckého nebyla nějakým způsobem zneuctěna. Proto místní duchovní správce přenesl sošku sv. Jana do kostela a uložil ji na oltáři sv. Františka, kdež se podnes nalézá. Do kaple sv. Jana Nepomuckého dán obraz bolestné Panny Marie. Litanie, modlitby a písně k úctě sv. Jana Nepomuckého konají se každoročně po celý oktáv tohoto světce. Také v přifařených obcích jsou tři kaple zasvěceny sv. Janu Nepomuckému.“

Zápis je z roku 1929 a téhož roku je i další zápis: „Pout' do Nepomuka. Letošního roku na památku 200letého jubilea svatořečení sv. Jana Nepomuckého budou se po celý květen v Nepomuku konati velkolepé slavnosti, jichž se zúčastní postupně téměř všichni nejdůstojnější páni biskupové z celých Čech. Také procesí do Nepomuka bude veliké množství. Péči pana děkana Jana Strnada jest kostel sv. Jana v Nepomuku upraven tak krásně, že se skví bělostí a čistotou jako ctností našeho velikého světce sv. Jana. Z vikariátu horažďovického bude uspořádána pout' do Nepomuka na den Nejsvětější Boží Trojice, dne 26. května. Pojede se vlakem ráno ve ¾ 8 hod. a návrat zpět o půl 4 hod. odpol. Připravujte se již nyní, abychom vzdali povinnou náležitou čest našemu velikému světci!“

(zapsal P. Václav Janota)

Dále je ještě poznámka: „Pout' do Nepomuka, 26. května velice se vydařila. Jeli jsme vlakem a bylo poutníků na 200. Také z ostatních farností jelo mnoho poutníků. Oba velké chrámy v Nepomuku byly plné poutníků, jak ten poutní sv. Jana Nepomuckého na náměstí, tak ten farní (u fary) sv. Jakuba, apoštola. Svatořečení sv. Jana Nepomuckého bylo 16. května, roku 1729, takže v roce 1929 se slavilo 200leté výročí svatořečení a v roce 2029 se bude slavit, jistě i náležitě slavnostně 300leté výročí této významné události.

K historii svatojánské kapličky ve Velkém Boru a lípy u ní bych napsal více příště. Nyní bych jen krátce zmínil něco málo z dění současně církevního, ba dá se říci, že i národního. I ve veřejnoprávních médiích bylo oznámeno, že papež Lev XIV. jmenoval novým pražským arcibiskupem a metropolitou české církevní provincie Mons. ThLic. Ing. Stanislava Přibyla Th.D.,

PhD, CSc. V pondělí 2. února 2026 v pravé poledne zveřejnil tuto informaci Svätý stolec a ve stejnou dobu o tom v kapli pražského arcibiskupství informoval apoštolský nuncijs v České republice Jude Thaddeus Okolo. Ten za několik dní na to oznámil, že je z České republiky odvolán a na přání Svätého Otce vyslán na Haiti.

V pondělí 25. května oznámil Svätý stolec, že novým apoštolským nunciem v České republice bude irský diplomat Mons. Eugene Martin Nugent (* 1958).

Knězem se stal v roce 1983, je odborníkem na kanonické (církvní) právo a hovoří anglicky, francouzsky, italsky a německy. Do vatikánských diplomatických služeb nastoupil v roce 1992 a působil v Turecku, Jeruzalémě, či Hongkongu. Po vysvěcení na biskupa (2010) zastupoval Vatikán na Mauriciu, Madagaskaru nebo Seychelách, posledních pět let byl nunciem v Kuvajtu, Kataru a Bahrajnu v Perském zálivu. Před tím byl na Haiti, kam právě míří nuncijs z Česka Jude Thaddeus Okolo. (KT)

Závěrem bych si dovolil uvést ještě malý úryvek z kázání P. Ivo Prokopa při pouti v Nepomuku před dvaceti lety 16. května 2006: „Lidé zapomněli na Boha a spolu s tím přišli o cosi nesmírně důležitého – přišli o naději. Právě svätý Jan je světcem naděje. Pro naše předky byl útočištěm v nouzi. Ty tisíce lidí, kteří každoročně v květnu přicházeli k jeho hrobu do pražské katedrály, kteří poklekali před jeho sochami na vesnicích a zdobili jeho obrazy v kostelích, u něj nacházely pomoc. Měli se ke komu obrátit. A jeho přimluva fungovala, díky němu se děly i zázraky. Proto byl tak populární, protože v těžkých dobách opravdu pomáhal, lidé mu děkovali.

A potom přišli někteří a začali se posmívat. Proč se modlíte? Tam nahoře vás nikdo neslyší. Tam nahoře

nikdo není. Není Bůh, není nebe, není Panna Maria, není Jan Nepomucký. Není trest pro zlé a odměna pro dobré, útěcha pro trpící. I ten Janův mlčenlivý jazyk se zachoval jen díky tomu, že se světec před smrtí nalokal radioaktivního bahna, přinášeného Vltavou z jižních Čech. Voláte marně, nikdo neslyší. A tak není divu, že lidé, kteří přišli o Boha na nebi, začali hledat bohy na zemi, ale našli jen démony. Chtěli zde najít ráj, a našli peklo, v lepším případě pouze očištec. Hledali oporu v komunismu, nacismu a dnes už jen v užívání toho, co se dá od života urvat.

Život je i dnes, stejně jako před stovkami let, naplněný často úzkostmi, těžkostmi a stresem. Ale na rozdíl od předchozích generací dnešní lidé se většinou nemají kam obrátit o pomoc. Netuší nic o milujícím Bohu, o nebeských patronech a pomoci andělů. Čím dál tím méně můžeme sami ovlivňovat svůj život a stále více závisíme na spoustě neovlivnitelných věcí. Lidé se celkem oprávněně bojí rostoucí kriminality, terorismu, ztráty pracovního místa, bojí se nemoci a stáří. Lidé mají strach někomu důvěřovat, někomu se svěřit. Nesmírně nám začíná scházet důvěra. Komu a čemu můžeme důvěřovat, že nám v nouzi, v obtížích pomůže. Věřící vkládají naději a důvěru v Boha. A nevěřící?

A problémy mají mladí i staří, mládež i děti. A těm, kdo v pomoc na nebi nevěří, zbývá jen víra v pomoc na zemi: psychologické či psychiatrické poradny, různá centra duševního zdraví. Jejich psychická opora, podpora stačí? A stačí pustit si zprávy a je tam dosti znepokojivého z oblasti psychického a duševního zdraví. Čím a jak se to spraví?

Kdo a co to spraví?

Stanislav Bušta

SBOR VELKOBOR

Milí čtenáři a příznivci našeho sboru - chceme Vám všem, kdo jste přišli podpořit svoji účastí náš Májový koncert se skupinou Elias z Klatov, moc a moc poděkovat. Nedělní koncert byl oslavou nejen Dne matek, ale i všech amatérských nadšenců, kteří věnují svůj čas a talent hudbě a zpěvu a rozdávají radost všem kolem bez ohledu na finanční stránku věci a dokazují, že nadšení a láska k bližním je tou správnou cestou a spojuje všechny generace.

Ještě před tradičním Májovým koncertem se někteří zpěváci sboru přemístili do Znojma, kde jsme si moc užili všech krás, které toto město nabízí. Tento několikadenní výlet jsme pojali jako malé soustředění sboru. Zpěv nechyběl – jak při večerních posezeních, kdy se k nám s radostí přidali i místní a s chutí si s námi zazpívali písně z našich končin, velký úspěch měly především ty se šumavskou tematikou. Ale opravdovým zážitkem byl náš zpěv v podzemních

prostorách zámku ve Znojmě, kde natáčel i slavný režisér Jiří Strach. Akustika, genius loci, uvědomění si historie, to bylo to, co vyvolalo energii způsobující mrazení. Svoje umění ve vícehlasé podobě duchovních písní jsme vyzkoušeli i na dalších historických místech. Celkově se výlet na Moravu vyvedl nejen po stránce hudební a poznávání krásných míst, ale rovněž v poznání, že náš Velkobor je skupina, která se na sebe může spolehnout a s radostí rozdává radost našim posluchačům.

Velkobor se zapojil i letos do Noci kostelů a poprvé přijal pozvánku do nedaleké Blatné, kde jsme trochu s obavami z velkého prostoru kostela nastupovali k naší premiéře. Kostel se naplnil mnoha posluchači a my jsme byli unešení akustikou a doufali, že nezklameme. Snad se podařilo, a ještě se sem někdy vrátíme.

Z Blatné jsme se přesunuli do nám dobře známých prostor kaple sv. Bartoloměje do Svěradic, a i zde jsme si užili milou atmosféru a po koncertě i ochutnávku mešních vín s pohoštěním. Počasí nám přálo a atmosféra byla i díky měsíci v úplňku kouzelná.

Blíží se Velkoborská pouť a my se chystáme na vernisáž výstavy a mši svatou a těšíme se i na svatbu Zdeničky Lávičkové do pačejevského kostela – byla pár let i členkou Velkoboru, tak snad ji potěší i náš zpěv a hudební doprovod. No a pak už nastanou velké prázdniny pro děti a my přejeme nejen jim, ale Vám všem krásné léto s občasným deštěm, hodně nových zážitků a odpočinku, a hlavně žádné úrazy!

Těšíme se na další hudební setkání s Vámi.

Marie Hlůžková

Erby hradu Wenzelsburg jako statisticky zjištěná skutečnost

V letošním roce jsem v městečku Lauf navštívil hrad Wenzelsburg, ve kterém se dochovalo 114 šlechtických, církevních, městských a zemských znaků z doby císaře a krále Karla IV., objevených teprve v roce 1934 Augustem Rebmannem, městským archivářem v Laufu. Došlo k tomu přes nepřízeň osudu. Karlem IV. založený hrad se totiž v roce 1505 stal majetkem norimberských měšťanů a prostory příslušného sálu byly postupně využívány jako skladiště, udírna, kuchyně či archiv, vybavený přístěnnými regály. Po restaurátorském průzkumu, zásahu a odkryvu dvaceti vrstev vápenných omítek a přemaleb bylo možné spatřit tento do kamene vytesaný soubor heraldických památek evropského významu.

Pro odborníky z Čech, Moravy a Slezska se tak stalo v politicky nepříznivé době nástupu totalitního režimu v Německu a nadcházejícího světového válečného konfliktu. Společenské podmínky pro výzkum nebyly o mnoho lepší ani v letech 1945–1989, ale několika badatelkám a badatelům (např. Dobroslava Menclová, Vladimír Růžek) se „železnou oponu“ podařilo překonat a znaky zhlédnout in loco. Obdobně jako jejich kolegové ze zemí západní Evropy provedli důkladný průzkum erbovní galerie a publikovali své poznatky. Počínaje rokem 1990 veškeré politické a administrativní obtíže odpadly a erbům hradu Wenzelsburg byla o to více věnována pozornost odborné i zájmové veřejnosti. Proto se obtížně hledá motiv k napsání dalšího textu na toto téma. Napadl mě při návštěvě hradu Wenzelsburg – soubor erbů pojmout jako statisticky zjištěnou skutečnost.

Nejpočetněji (jednotlivě či kombinovaně) se vyskytují heraldické figury – ve 39 erbech (44,46 %): lankrabata z Leuchtenbergu, purkrabí magdeburští, knížata opavská, arcibiskupství pražské, biskupství olomoucké, biskupství vratislavské, biskupství litomyšlské, město Vratislav, páni z Vartenberka, páni z Michalovic, páni z Házmburka, páni z Poděbrad, páni ze Šumberka, páni z Koldic, páni z Janovic, páni z Rýzemberka, páni z Litic, páni z Častolovic, páni ze Rvenic (Ervenic), páni z Chyš, páni z Bělé, vladykové z Pnětluk, vladykové z Paběnic, vladykové z Drachkova, páni z Turkova, páni z Cimburka, vladykové z Mělnic, vladykové z Jíkve, vladykové z Hrádku, vladykové ze Stajic, vladykové z Volfštejna, vladykové z Chlumu, páni z Miličina, vladykové z Hostouně, páni z Ciklhaimu, vladykové z Poříčí, vladykové ze Všerub a dva erby bez určitého potvrzení nositele, následují (jednotlivě či kombinovaně) obecné figury - dělené na životné, neživotné, nadpřirozené a umělé – u nich je toto pořadí: **zvířata - 38 erbů (43,32 %)**: purkrabí magdeburští, knížata opolská, knížata slezská, knížata svídnická, markrabství moravské, město Vratislav, páni z Házmburka, páni z Plavna, páni z Bibrštejna, páni z Vimperka, páni z Koldic, páni z Pernštejna, Hroznatovci, páni ze Švamberka, páni ze Žirotína, páni ze Mšeného, vladykové z Pnětluk, páni z Kasejovic, Meziříčští, páni z Valdeka, páni z Pardubic, páni z Radenína (Vlašimi), páni z Valdštejna, páni z Herštejna, vladykové z Onšova, vladykové s Osvrčina, vladykové z Rochova, páni z Glaubic, vladykové z Vintířova, vladykové ze Sulevic, páni z Rotštejna, páni z Kostomlat, vladykové z Holubče, vladykové z Mezimostí, vladykové z Barchova, **vladykové z Boru**, vladykové z Obřívství a vladykové z Mladějovic, rostliny – 13 erbů (14,82 %): hrabství

Sulzbach, biskupství vratislavské, páni z Ronova, páni z Rožmberka, páni z Landštejna, páni z Hradce, páni z Ústí, páni ze Rvenic (Ervěnic), páni z Křenovic, páni z Talmberka, páni z Říčán, páni z Dražic a páni z Kosové Hory, zbraně a zbroj – 8 erbů (9,12 %): páni z Benešova, páni ze Strakonic, vladykové ze Štěkně, páni z Rýzmburka, vladykové z Dašic, vladykové z Čachovic, vladykové z Božejova a páni z Křenovic, pracovní nástroje – 7 erbů (7,98 %): město Kutná Hora, páni z Oseka (Rýzmburka), páni Pluhové z Rabštejna, vladykové z Kováně, vladykové ze Zbraslavic, vladykové z Ředhoště a vladykové z Jimlína, výrobky domácí, hospodářské a řemeslné – 4 erby (4,56 %): páni z Boskovic, páni z Choustníka, vladykové z Klukovic a vyšehradská kapitula, stavby a jejich části – 3 erby (3,42 %): markrabství budyšínské, město Praha a páni z Pogarely, nadpozemské – 3 erby (3,42 %): páni ze Šternberka, páni z Hakebornu a vladykové z Drachkova, člověk – 3 erby (3,42 %): vladykové z Ředhoště, vladykové z Čachovic a vladykové z Mašťova, pozemské – 2 erby (2,28 %): Olbramovicové a vladykové z Božejova, oděv, okrasy a šperk – 1 erb (1,14 %): vladykové z Březnice, monstra, obludy a nestvůry z těl zvířat – 1 erb (1,14 %): páni z Bergova, bytosti nadpřirozené – 1 erb (1,14 %): město Vratislav, bájná zvířata - 1 erb (1,14 %): vladykové z Běškovic, hudební nástroje - 1 erb (1,14 %): páni ze Žampachu, odznaky světské a církevní důstojnosti - 1 erb (1,14 %): páni z Velhartic.

Výzdoba erbovního sálu je dochována v autenticky středověké podobě. Při prohlídce lze také spatřit dva klenební svorníky se znaky českého krále a reliéf s postavou zemského patrona sv. Václava. Erby jsou umně polychromované – k vidění je mj. nejstarší dochovaný znak města Prahy a kontinuitu dokládají erby i v současnosti žijících rodů – pánů ze Šternberka a Valdštejna - Vartenberka. To jsou však pouze dva z důvodů proč navštívit unikátní erbovní galerii, spjatou s dějinami zemí Koruny české.

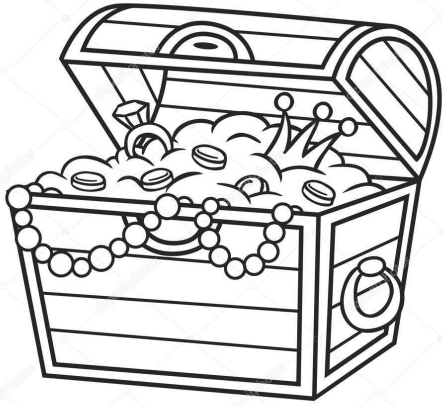

Mezi znaky hradu Lauf se nachází nejstarší známé **vyobrazení erbu zlatého páva ve stříbrném poli štítu** (na snímku v **dolní řadě třetí zprava**), který náležel rodu vladyků z Boru, původem a majetkově spjatým s obcí **Velký Bor**.

Vladykové z Boru – rod, jehož významným členem, který se připomíná roku 1334 a jehož pečeť se dochovala, byl přisedící zemského soudu Bašek z Boru. Svůj třetinový podíl na vsi Velký Bor prodal svému příbuznému Hlukovi z Boru. Jejich potomci mizí z pramenů krátce po roce 1361, kdy vznikla erbovní galerie hradu Wenzelsburg.

Hledání májového pokladu

Velký Bor

Stavění máje

Slivonice ...

Okresková soutěž SDH

Holkovice ...

VÝSLEDKOVÁ LISTINA
OKRSKOVÁ SOUTĚŽ hasičských družstev
23. 05. 2026
u příležitosti 125 výročí založení SDH Holkovice

ZO SDH	Štafeta I 4x100m	Štafeta II 4x100m	Požární útok	Součet časů	Pořadí
MUŽI					
1. Holkovice	88,91		50	138,91	8
2. Velký Bor I	72,53		53,50	126,03	4
3. Chanovice	96,97	107,75	33,41	138,38	7
4. Velký Bor II	NP	97,53	30,73	127,68	5
5. Dřevový Lažany	86,12		32,75	118,87	3
6. Svěradice	78,53	86,03	49,27	127,83	6
7. Jetenovice	79,53	81,82	32,28	111,81	2
8. Slatina	87,58	77,25	37,65	108,90	1
9.					
ŽENY					
1. Holkovice			40,38		1
2. Chanovice			53,72		2
3. Jetenovice			70,31		3
4.					
5.					
DĚTI					
1. Jetenovice I					
2. Velký Bor			43,59		
3. Jetenovice II			42,00		
4.					
5.					
VETERÁNI					
1. Jetenovice			24,99		
2. Chanovice			24,99		
3. Slatina			24,99		
4. Osleš			24,99		
5. Ujezd u Chanovic					

Červen na zahradě

Co červen nedá do klasu, červenec nažene v čase.
Červen mokrý a studený - bývají žně vždy zkaženy.
Pak-li červen suchem mokrě převyšuje, dobrým vínem sudy naplňuje.
Jaký červen, takový i prosinec.

Červen na zahradě – čas sklizně, péče i letní pohody. Červen je měsíc, který je neodmyslitelně spojený s barvami červených plodů, vůní rozkvetlých růží a nástupem pravého léta. Zahrady se zaplňují jahodami, třešněmi a první letní zeleninou, zatímco teplé dny lákají k delšímu pobytu venku i k prvním grilováním. Zároveň však platí staré přísloví: „Medardova kápe, čtyřicet dní kape,“ které připomíná, že počasí může být stále proměnlivé. Okrasná zahrada je v červnu v plném rozkvětu, ale vyžaduje pravidelnou péči. Důležité je hnojení, zálivka v horkém počasí a odstraňování odkvetlých květů, které podporuje další kvetení rostlin. Okrasné dřeviny se v tomto období tvarují letním řezem a zvláštní péči vyžadují také růže, které potřebují pravidelné přihnojení. Trávník v červnu roste velmi rychle, proto jej pravidelně sekejte, po seči přihnojte a v suchých dnech dostatečně zalévejte. Ovočná zahrada se v červnu mění v místo první bohaté sklizně. Dozrávají jahody a třešně, postupně přichází rybíz, maliny, ostružiny i angrešt. V tomto období je důležitá pravidelná kontrola stromů a keřů, dostatečná zálivka a letní řez, který pomáhá prosvětlit koruny stromů a zlepšit kvalitu plodů. Velkou pozornost věnujte také ochraně úrody před škůdci a ptáky. Zeleninová zahrada v červnu nabízí kombinaci sklizně i nových výsevů. Pokračuje výsev zeleniny na záhony i do nádob. Důležitá je pravidelná péče o záhony – okopávání, pleť, hnojení a dostatek vody. Vysazují se rajčata, kapusta, kedlubny nebo pozdní zelí, vysévá se brokolice, mrkev, hrášek i okurky nakládačky. Červen je také ideální dobou pro sběr bylinek, které se suší nebo mrazí.

Červenec na zahradě

Nebyl-li červen dostatečně deštivý, dodá vodu až červenec a přidá ještě mnohé bouře.
Červenec nese parna, krupobití a medovice, jestli hojný na bouřky a vichřice.
Jaký červenec, takový leden.
V červenci déšť a slunečná pohoda - hojná bude v příštím roce úroda.

Červenec na zahradě – vrchol léta a bohatá úroda. Červenec je měsícem vrcholného léta a často nejteplejším obdobím roku. Zahrada je plná barev, vůní i bohaté úrody, ale zároveň vyžaduje pravidelnou péči. Horké dny střídají bouřky, které přinášejí vláhu, ale i prudké změny počasí. Okrasná zahrada je v plném květu. Rostlinám dopřejte pravidelnou zálivku, nejlépe ráno nebo večer, a přihnojování pro podporu kvetení. Odstraňujte odkvetlé květy, zastříhujte živé ploty a vysoké trvalky vyvazujte k oporám. Záhony udržujte bez plevelu a můžete začít se sušením květin nebo řízkováním některých druhů, například růží či plaménků. Pokračuje sklizeň rybízu, angreštu, malin i pozdních třešní, dozrávají také letní jablka, hrušky, meruňky, broskve a švestky. Větve obsypané plody je vhodné podepřít, aby se nepolámaly. Po sklizni peckovin proveďte letní řez, jahodníkům odstraňte přebytečné šlahouny a koncem měsíce můžete založit nové záhony. Dozrávají rajčata, okurky i další letní zelenina. Náročnější druhy, jako celer, pórek nebo květák, potřebují dostatek vláhy a živin. Po sklizni uvolněné záhony využijte k výsevům rychle rostoucí zeleniny. Bylinky je ideální sušit nebo zamrazit pro zimní využití. Trávník pravidelně sekejte a během horkých dnů zalévejte ráno nebo večer. Nově založené trávníky vyžadují vydatnější zálivku. Přihnojte rovnoměrně, nejlépe pomocí rozmetadla, a během léta trávník občas provzdušněte vidlemi nebo hráběmi.

Zdroj: <https://www.ceskestavby.cz/rok-na-zahrade>

Čápi Velký Bor

28. 4. k nám do Velkého Boru přiletěli čápi.
Při kontrole hnízda 23. 6. bylo zjištěno, že se jim narodili **tři čapí kluci**.
Okroužkování budou v následujících týdnech.

Čápata v akinezii - vrozený obranný stav strnulosti (nehybnosti). Mláďata při pocitu ohrožení nebo na varovný signál rodičů okamžitě zalehnou a předstírají, že jsou mrtvá.

Hledání zimy

„Kde, je?
Kam se jenom schovala?“

Lední medvídek Leon prohledával celý výběh i vnitřní doupě a všechno převracel vzhůru nohama.

„Co ho to popadlo? Hledá snad svůj oblíbený míček, nebo pamlssek?“ mžourali na něj otráveně dospělí medvědi, kteří se kolem povalovali a neměli sílu vůbec na nic. Bylo totiž tak příšerné vedro, že by nejradši ty své huňaté bílé kožichy složili na dno skříně a vytáhli je až po letních prázdninách. To víte, tyhle polární šelmy na horko moc neuzije. Proto podřimují ve stínu a nechávají si zdát o bělostných závějích, zamrzlém oceánu a polární záři. Jenže to teď nešlo, protože je Leon všechny rušil svým pobíháním a hrabošením. Myslí si snad, že je krtek?

„Po čem to pořád pátráš?“ nevydržela to už jeho maminka. Ty ostatně vždycky nejlépe vědí, co si kde děti odložily a mezitím to zapomněly. „Po zimě. Nejsme přece letní medvědi, ale lední medvědi,“ vyhrkl na ní Leon. Maminka překvapením nevěděla, co má říci. „Kam se v těch vedrech poděla? Kde je schovaná? Chtěl bych ji najít, aby se mohli všichni medvědi ochladit.“ „To je ale hodný medvídek! Musíme mu nějak pomoci,“ vložil se do toho táta. Byl pyšný, že jeho syn myslí i na ostatní. Kde by se tak uprostřed léta dal najít kousek zimy.

„Co takhle v bazénu?“ navrhla maminka a celá rodina si šla zaplavat. Rošťáčili s velkým kruhem a umělou ledovou krou, potápěli se a honili pod vodou. To vám byla podívaná. „Anebo v chladném větru ve stínu,“ napadlo tátu a celá medvědí rodina si nechala vyfoukat mokré kožichy větříkem. „Pořád to není ono. Sluníčko praží a hned jak vylezu z vody, už se mi potí čumáček,“ pronesl nespokojeně Leon. Nespokojeně se převaloval pod skalnatým převisem a pak ho osvítil perfektní

nápad. Počkal si, až přijde jejich ošetřovatelka, oběhl ji dokolečka, aby si zajistil její pozornost a pak nakreslil do hlíny pár čárek. Ošetřovatelka se zasmála.

„Ty jsi mi ale hlavička, Leone! Máš to mít.“

„Co jste to tam kuli za pikle?“ zajímali se hned ostatní.

„Nechte se překvapit,“ odbyl je Leon a moc se těšil na oběd. Dneska bude totiž speciální.

A opravdu. Ten den dostali lední medvědi celou náruč zmrzlých ryb! A tak se stalo, že ten malý vykuk opravdu kousek té zimy do výběhu ledních medvěďů dostal.

„Mňam, rybí zmrzka, tu mám nejradši,“ olizoval se až za ušima a všichni na něj byli moc pyšní.

Úkoly:

Co trápilo medvídku Leona?

Jak se pokoušeli medvědi ochladit?

Jak se v létě ochlazuješ ty?

Když mě honí chutě

K vybraným slovům najdi protiklady a přiřaď je tak, aby byla básnička správně.

Mám rád (*horkou*) zmrzlinu
jabka v (*slaném*) závinu
s marmeládou (*černé*) vdolky
pro kluky a taky holky
k tomu (*starou*) palačinku
(*bere*) máma na svačinku
už jsem (*prázdný*), na mou čest
však jsem baštil ostošest

Rěšení: chladnou, sladkém, bílé, čerstvou, dá mi / dáva,

lupý

Ludmila Bakonyi Selingerová

Divadlo

Slunce, seno a tak dále ...

26. 6.	17:00	Vernisáž výstavy T. Cihláře a I. Rubáše Pivovarnictví a sirkařství	Velký Bor - OU
28. 6.		Velkoborská pouť s atrakcemi od firmy Flachs	Velký Bor - náves
28. 6.	14:00	Pouťové fotbalové utkání Velký Bor x Zavlekov	Velký Bor - hřiště
25. 7.		Velkoborská lávka	Velký Bor - hřiště
29. 8.		Rozloučení s prázdninami	Velký Bor - myslivna

Obecní úřad Velký Bor pořádá a srdečně zve širokou veřejnost, na výstavu sirkařství Tomáše Cihláře a pivovarnictví Ivana Rubáše. Vernisáž se uskuteční v pátek 26. června 2026 od 17. hodiny a výstava potrvá do 31. července 2026 v pracovní době obecního úřadu, nebo o víkendu po telefonické dohodě. K poslechu zazpívá pěvecký sbor Velkobor, na harmoniky zahraje Duo bráchrové a bude se čepovat pivo ze železnorudského pivovaru.

VELKÝ BOR

sobota 25.7. od 14 hodin

Velkoborská lávka

přejezd přes rybník u hřiště po lávce na kole a s kolečkem
hodnotné ceny, občerstvení zajištěno
přijďte si užít odpoledne plné zábavy a her

Vydává Obecní úřad Velký Bor
Redakční rada:
Václav Zábranský, Jana Hlavsová, Erika Silovská
Grafická úprava: Lucie Šilhavá
E-mail : velkoborskenoviny@seznam.cz
Noviny jsou také dostupné v elektronické verzi na www.sumavanet.cz/velkybor

Uzávěrka dalšího vydání novin: 7. 8. 2026